

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1922 kl. 3 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring i 1 § lagen om skogsaccis och om virkestaxering.
(2:a avd.)*

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 30, har herr *Lindgren* hemställt, »att riksdagen ville till förnyad behandling upptaga Kungl. Maj:ts proposition nr 246 för 1921, i vad denna avser ändring av § 1 i lagen av den 11 oktober 1912 om skogsaccis och virkestaxering och besluta den i propositionen föreslagna lydelsen:

§ 1.

För avverkat virke — — — skogsaccis. Skogsaccis utgår, räknat för etthundra kronor av virkets taxerade värde, med hälften av det belopp, vilket, under det år taxering sker, på grund av kommunal- och kyrkostämmors beslut sammanlagt utgöres inom kommunen för etthundra kronor skattepliktig inkomst, beräknad på sätt i förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgas, dock icke mer än en för hundra av det taxerade värdet.

För avverkat virke — — — skogsvårdsavgift.»

Beträffande motiveringen härför får utskottet hänvisa till motionen.

Det spørsmål, som genom motionen ånyo dragits fram, leder sitt ursprung från de beslut, 1920 års riksdag fattat i kommunalskattefrågan, *Bihang till riksdagens protokoll 1922. 7 saml. 11 häft. (Nr 14.)*

Utskottet.

eller det s. k. kommunalskatteprovisoriet. Detta provisorium innebär, såvitt nu är i fråga, att inkomst av jordbruksfastighet, i den mån inkomsten överstiger det genom fastighetsbevillningen beskattade beloppet av sex procent av taxeringsvärdet å fastigheten, underkastas taxering till bevillning av inkomst. Då emellertid vid sidan av denna inkomstbevillning skogsaccisen skulle komma att utgå oförändrad, kunde genom den sålunda utvidgade beskattningen av inkomst utav jordbruksfastighet inträffa, att samma inkomst drabbades såväl av kommunala avgifter, utgående efter inkomstbevillningen, som av skogsaccis.

I avsikt att förekomma en sådan dubbelbeskattning anhöll 1920 års riksdag, att Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om skyndsamt utredning om ordnande av frågan om skattskyldigs rätt till avdrag från de på grundval av bevillningstaxerad inkomst av fast egendom påförda utskyl-der till den borgerliga och kyrkliga kommunen för belopp, motsvarande erlagd skogsaccis, samt för 1921 års riksdag framlägga det förslag, var-till utredningen kunde föranleda.

Den utredning i frågan, som med anledning av denna hemställan igångsattes, gav emellertid ett negativt resultat. Visserligen utarbetades ett förslag, som sökte att i huvudsak tillgodose det av riksdagen uttalade önskemålet, men mot detsamma riktades så tungt vägande anmärk-ningar, att Kungl. Maj:t icke ansåg förslaget böra läggas till grund för någon proposition i ämnet.

För att i allt fall söka åstadkomma lättnad i skattebördan för skogs-ägare avgav Kungl. Maj:t till förra årets riksdag förenämnda propo-sition, nr 246, däri föreslogs en sänkning av skogsaccisens maximum från två till en procent av det avverkade virkets taxerade värde.

Sistnämnda förslag, som icke bifölls av 1921 års riksdag, har nu motionären gjort till sitt. Några nya, på frågans bedömande inverkan-de omständigheter har emellertid denne icke åberopat. Såsom det måhända starkast talande argumentet mot en nedsättning av skogsaccisen fram-hölls vid förra årets riksdag, att utredning saknades om de ekonomiska konsekvenser, en sådan nedsättning skulle komma att medföra för kom-munerna, ett skäl, som innevarande år till följd av rådande depressions-tider gör sig gällande med än större styrka. Under sådana omständig-heter och då riksdagen så sent som år 1921 tagit ställning till föreva-rande fråga, har utskottet icke ansett sig böra tillstyrka bifall till mo-tionen.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion II: 30 av herr Lindgren, om ändring i 1 § lagen om skogsaccis och om virkestaxering, icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 mars 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Gustaf Nilsson, Antonsson, Björnsson, Boman, Rune, Bårg i Katrineholm, Johansson i Kullersta, Sköld, Olsson i Ramsta, Alexis Björkman, Leander, Isak Svensson, Ericsson i Obergå, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg, Winkler och Brännström.

Reservationer:

av herr *Röing*; samt

av herrar *Ericsson* i Obergå, *Bengtsson* i Kullen och *Brännström*, vilka hemställt,

att riksdagen, med bifall till den av motionären föreslagna ändringen i 1 § i lagen om skogsaccis och om virkestaxering, måtte antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering.

Härigenom förordnas, att 1 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering skall erhålla följande ändrade lydelse:

För avverkat virke — — — skogsaccis.

Skogsaccis utgår, räknat för etthundra kronor av virkets taxerade värde, med hälften av det belopp, vilket under det år, taxeringen sker, på grund av kommunal- och kyrkostämmors beslut sammanlagt utgöres inom kommunen för etthundra kronor skattepliktig inkomst, beräknad på sätt i förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgas, dock icke med mera än en för hundra av det taxerade värdet.

För avverkat virke — — — skogsvårdsavgift.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, av trycket utkommit i Svensk författningssamling.